

KONSTRECENSIONER

Konst: Clay Ketter och Matts Leiderstam

PUBLICERAD 2016-09-12

Bild 1 av 3 Clay Ketter, "Moon New England".

Foto: Nils Bergendal

Spår av liv i verkligheten. Konstnärerna Clay Ketter och Matts Leiderstam tar med publiken in i sina arbetsprocesser i två starka galleriutställningar. Här finns både lek, lust och allvar som bränner till.

Konst

"Q & A". Clay Ketter

Cecilia Hillström gallery, Stockholm. Visas till och med 1/10.

Matts Leiderstam

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm. Visas till och med 24/9.

Känslan av ateljé och arkiv, att få titta in i en konstnärlig forskningsprocess, är påtaglig på både Clay Ketters och Matts Leiderstams nya utställningar. Av en slump ställer de ut samtidigt i samma kvarter, i galleriklustret vid Hudiksvallsgatan.

Clay Ketter har en uttalad ambition att återskapa stämningen i sin belamrade studio, med täta grupperingar av verk som klättrar högt och ojämnt uppåt väggarna på Cecilia Hillström gallery. Men det är gjort med ett så säkert öga för rytm och relationer att upplevelsen är en installation. Ett verk.

Epitetet före detta byggnadsarbetare som gör konst av rivningsmaterial och byggkomponenter, blir för varje år allt mindre relevant. Ketter använder fortfarande funna objekt och material från byggmarknader. Men på denna utställning har transformationen gått längre, med för honom ovanligt starka färger och expressiva gester.

Så här fri, lustfylld och lekfull har jag aldrig sett honom förut – Clay Ketter verkar söka en ny riktning.

Här kan de abstrakta verken i blandteknik innehålla hans egna fotografier av spår i arkitekturen, jämte spillbitar av masonitskivor, kilar av mönstrad linoleummatta och sektioner med kraftfullt pålagt färg eller gips i böljande relief. Hans vanligtvis så strama formspråk går i dialog med mjukt utflytande former och sprickbildningar. Här finns till och med ett figurativt verk med en gammal landskapsmålning i botten och ett annat som inkorporerar en mineralsamling.

Ungefär hälften av verken har dragits över med ett tjockt lager genomskinlig harts, som vackert kapslar in spår av liv. Samtidigt ger den högblanka ytan en artificiell, polerad ton. Å andra sidan bygger Ketter sina kompositioner på medvetna kontraster mellan blankt och matt, slätt och knöggligt, geometriskt och organiskt, högt och lågt.

Så här fri, lustfylld och lekfull har jag aldrig sett honom förut – Clay Ketter verkar söka en ny riktning.

Matts Leiderstams femte soloutställning på Andréhn-Schiptjenko ger associationer till både museimagasin och konstnärsateljé, med komponenter som stafflier och hyllsystem med tavlor. Leiderstam tillhör de första konstnärerna i Sverige som gått en konstnärlig forskarutbildning och har sedan sin disputation sysslat med konsthistoriska utgrävningar – frågor om representation, perception, autenticitet.

Här har han grävt i sin egen historia. I verket ”Rekonstruktion” ingår två av hans målningar från 1980-talet, med detaljer ur en gayporrfilm målade i pointillistisk stil. Leiderstam köpte tillbaka de skadade tavlorna på auktion och har sedan dess renoverat dem, forskat i sina förlagor och spårat de manliga skådespelarnas öden.

Målningarna står på stativ mitt i gallerirummet, felvända. På den framåtvända baksidan finns proveniensen, de ursprungliga märkningarna tillsammans med Leiderstams personliga text om 80-talets förödande aids-epidemi.

Även i det andra huvudverket, ”Konnässörens öga”, uppmärksammas noteringar på baksidan. Konnässören var föregångaren till konsthistorikern och i detta verk ingår avfotograferat material från fotoarkiven på Nationalmuseum och Gemäldegalerie i Berlin.

Huvudfokus är Giovanni Bellinis ikoniska motiv Kristus bär korset och alla efterföljande versioner. På en av de finaste finns en unik detalj, en tår på Jesus kind. Andaktsbildens månghundraåriga historia väver Leiderstam samman med nyhetsbilden av en syrisk flykting, en jesuisk gråtande man.

Matts Leiderstams verk är alltid mångbottnade och intellektuellt utmanande men ofta långsamt verkande. Lite svala. Här bränner det till i berättelsen om den syriske mannen, som flytt med en bebis i famnen på en gummibåt över Medelhavet. Leiderstam försöker förstå hur nyhetsfotografen resonerade kring exponeringen, ja exploateringen, av mannens lidande.

Leiderstam gör motsatsen, skyddar den plågade mannen och knyter hans öde till Guds son. Texten är vänd ut mot publiken, bilden vänd inåt, mot våra hjärtan.

TEXT

Birgitta Rubin